

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาภูมิหลังและลักษณะวิธีการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร และเพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักโทษเด็ดขาดชายและหญิงที่กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่มีสถิติจำนวนมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ประกอบด้วย คดีลักทรัพย์ 77 คน คดีชิงทรัพย์ 46 คน และคดีปล้นทรัพย์ 31 คน ซึ่งถูกควบคุมตัวในเรือนจำจังหวัดสมุทรสาครทั้งหมด จำนวน 154 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS สามารถสรุปผลการศึกษาเป็นภาพรวมได้ดังนี้ โดยนำเสนอผลการศึกษาวิจัยในรูปของการบรรยายประกอบตาราง

ผลการศึกษา ผู้ต้องขังในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.6 มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ร้อยละ 50.0 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 55.8 ยังโสด และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล ร้อยละ 63.6 โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 75.3 และมีรายได้ประมาณ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 47.4 แต่ไม่มีหนี้สิน ร้อยละ 76.6 ต้องมีภาระรับผิดชอบในครอบครัวถึงร้อยละ 72.1 แต่ในด้านการมีประวัติการเสพยาเสพติดเคยเสพมี ร้อยละ 57.8 และไม่เคยเสพ ร้อยละ 42.2 การกระทำผิดครั้งนี้เป็นการกระทำผิดครั้งแรก ร้อยละ 83.8 อาศัยอยู่ในเมือง ร้อยละ 68.8 โดยพักอาศัยในหอพักหรือบ้านเช่า ร้อยละ 46.1 สำหรับการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่กระทำผิดคดีลักทรัพย์ ร้อยละ 50.0 นอกจากนั้นยังเคยกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์ทั้งที่ถูกจับกุมและไม่ถูกจับกุม โดยกระทำผิดในคดีลักทรัพย์มากที่สุด ร้อยละ 53.9 ส่วนใหญ่จะกระทำร่วมกับพวก ถึงร้อยละ 65.6 โดยมีจำนวนพรรคพวกที่ร่วมกระทำผิดประมาณ 1-2 คน ร้อยละ 51.5 ในด้านประสบการณ์ที่กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ส่วนใหญ่กระทำมาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน ส่วนปัจจัยภายนอก (สภาพแวดล้อมทางสังคม) พบว่า ปัจจัยด้านการกฎหมาย ด้านการคบเพื่อน และด้านโอกาสในการกระทำผิด อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13, 3.01 และ 2.79 ตามลำดับ ส่วนด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 สำหรับความคิดเห็นต่อแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ พบว่าเรือนจำควรมีการฝึกอบรมวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงภายหลังพ้นโทษ เพิ่มเติม ควรให้โอกาสในการศึกษา

เพิ่มเติม (ควรให้ผู้ต้องขังมีการเตรียมพร้อมในการวางแผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษ สังคมควรให้โอกาสผู้ที่พ้นโทษกลับตัวเป็นคนดีไม่ตีตราผู้ที่เคยจำคุก และให้โอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับผู้พ้นโทษเพื่อไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคำนี้ คือ เรือนจำควรมุ่งเน้นในการอบรมให้ผู้ต้องขังได้ทราบถึงบทลงโทษตามกฎหมายให้เกิดความเกรงกลัวต่อบทลงโทษและปฏิบัติตนตามกฎหมายระเบียบโดยเคร่งครัดเพื่อให้รู้สึกเข็ดหลาบต่อการถูกลงโทษจำคุก ควรให้การอบรมและส่งเสริมศีลธรรมกับผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินให้สามารถดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ไม่โลภและชี้ให้เห็นถึงผลกระทบกับตัวผู้ต้องขังและครอบครัวจากการถูกจำคุก เพื่อไม่ให้กลับไปกระทำผิดซ้ำ ควรจัดทำโปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินโดยการแยกกลุ่มประเภทคดีและปัจจัยสาเหตุในการกระทำผิดเพื่อให้ผู้ต้องขังได้รับการอบรมแก้ไขได้ตรงตามความต้องการและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ควรมีการนำครอบครัวของผู้ต้องขังเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูเนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการช่วยเหลือให้ผู้ต้องขังสามารถกลับตนเป็นคนดี เรือนจำควรจัดอบรมในสาขาวิชาชีพที่ผู้ต้องขังต้องการและมีความถนัด เรือนจำควรมีเงินทุนกู้ยืมให้ผู้ต้องขังสามารถนำไปใช้เป็นทุนประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษ ควรมีการนำอาสาสมัครเพื่อติดตามผลเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกไป และคอยให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้พ้นโทษมีผู้คอยให้คำแนะนำและดูแล รวมทั้งเป็นการนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขผู้กระทำผิด